

det begynder at tage et så stort omfang, at beløbsrammen kommer op på et niveau, så vi må til at tænke på, hvor midlerne kommer fra.

Pengene kan jo kun bruges én gang, og vi mener, det kan blive så meget, beløbsrammen kommer til at dreje sig om, at der er mennesker herhjemme i Danmark, der har behov for hjælp, at vi ikke har råd til det, og så langt skulle vi jo nødig komme, selv om det er i den bedste mening, vi skal hjælpe ude omkring.

Nu er det ikke alene milliardbeløb og MIKA-rammen, som det hedder, altså miljø- og katastroferammen, det drejer sig om. Et skøn over de hovedkomponenter, som Danmark i international sammenhæng bruger penge på, viser, at der i 1998 blev brugt 14,6 mia. kr., og der regnes med, at der i år 2005 bruges 21,4 mia. kr.

I Fremskridtspartiet mener vi faktisk, at Danmark allerede har opfyldt sine internationale forpligtelser på nuværende tidspunkt. Fremskridtspartiet siger selvfølgelig ikke nej til at hjælpe de underudviklede lande og specielt de lande, hvor der desværre er ufred, og hvor vi kan hjælpe på den ene eller anden måde. Men med en stigning i den størrelsesorden, som der er lagt op til, mener vi, at vi skal til at begynde at se på, om det danske samfund kan klare det.

En anden ting er, at det var jo også rart at vide lidt mere om, hvad pengene bruges til. Der er nævnt mange eksempler på, at Danida har lavet forskellige projekter, som alligevel ikke er blevet anvendt. Vi kan se på side 4 i redegørelsen, at der står der, at der i de arktiske områder, altså i Grønland er der i 1994 brugt et beløb på 82 mio. på miljøområdet. Jeg ved ikke, om ministeren kan redegøre for, hvad de penge er brugt til. Jeg vil ikke forlange, at det bliver her. Men efter hvad jeg har fået oplyst, er de alle sammen brugt til bare reklamer og ikke andet. Men det kan ministeren måske afkræfte eller bekræfte nu og ellers på et senere tidspunkt.

Men i det hele taget mener vi i Fremskridtspartiet, at vi skal have lidt mere styr på, hvad pengene bruges til.

Som sagt vil vi i Fremskridtspartiet ikke sige nej til enhver form for hjælp hverken på det ene eller det andet område, hvad vi indimellem bliver beskyldt for, men vi mener efterhånden, som jeg har sagt, at vi også skal til at tænke på de mennesker i Danmark, der har hjælp behov.

Men vi går gerne ind i en forhandling på det her område, og jeg vil – i lighed med, hvad jeg tror en tidligere ordfører har sagt – tilslutte mig, at førsteprioriteten på hele området, det, der

skal gives hjælp til, er fred og stabilitet og hjælp til at opbygge de lande, hvor der har været krig, en hjælp, der kan være med til, at de mennesker kan komme hjem og skaffe sig en tilværelse.

Med de ord vil vi være klar til at forhandle om det her og gå positivt ind i det.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er enig med udenrigsministeren, når han i sin tale indledningsvis i debatten i dag hæftede sig ved, at miljø- og katastroferammen, som blev etableret i 1993, var en markant dansk reaktion på de nye internationale udfordringer, og det er den udvidelse af rammen, som også er til diskussion i dag.

Kristeligt Folkeparti er helt enig i det bredere sigte, som der nu er med miljø-, freds- og stabilitetsrammen, som den hedder fra 1. januar i år, og vi er også fortsat enige i den, skal vi sige, kvantitative målsætning, der er for rammen, nemlig at vi skal op på 0,5 pct. af bruttonationalindkomsten.

Hvad angår de mere kvalitative aspekter, har flere ordførere her i debatten i dag, for så vidt angår miljøstøtten, været inde på, at vi skal sikre en mere effektiv udnyttelse af den. Det vil jeg også godt understrege i mit indlæg her i dag. For ud over det bredere sigte med rammen, ud over tilfredshed med, at der er en fastlagt politisk målsætning for væksten økonomisk set for rammen i de kommende år, så synes jeg også, at det er en debat værd at få sat fokus på, hvordan vi får mest muligt ud af de penge, som vi rent faktisk fylder i rammen og i konkrete miljøindsatser rundt omkring i verden.

Det var især hr. Jens Hald Madsen, der tidligere i debatten satte fokus på det. Han fik vist en hård medfart på grund af nogle af hans øvrige synspunkter, men specielt det her synes jeg godt jeg vil fremhæve. Der er for så vidt en pointe i forhold til den kritik, som bl.a. Rigsrevisionen har udtrykt i forhold til det samarbejde, der er – eller måske snarere ikke er – mellem Danced og Danida, og også i forhold til, at man har anket over dele af administrationen og bevillingerne.

Derfor vil jeg godt tilsige støtte til det forslag, som hr. Claus Larsen-Jensen også tidligere kom med i debatten, om at få rejst en egentlig forespørgselsdebat, hvor vi i højere grad kan sætte fokus på selve miljøbistanden og også i den sammenhæng tage udgangspunkt i de evalueringer, der er lavet eller er på vej, så vi kan få